

Ghid privind elaborarea referatului

Referatul constituie condiție *sine qua non* pentru înscrierea la concursul de admitere la studii universitare de masterat (ciclul II Bologna) conform Legii nr. 288/2004 a tuturor celor care au absolvit studii de licență de lungă durată sau alte domenii ale ciclului I Bologna decât cele pe care doresc să le urmeze în continuare (ciclul II). De aceea el trebuie pregătit cu cea mai mare grijă și responsabilitate.

Referatul reprezintă o lucrare scrisă întocmită de către candidat, pe o temă aleasă din lista de teme afișată la sediul Facultății de Științe Economice și Gestiunea Afacerilor.

Referatul este dovada nivelului și calității pregătirii profesionale, teoretice și aplicative a candidatului și trebuie să fie original, în vederea probării acestui aspect fiind nevoie de semnarea unei declarații (Anexa 1).

Referatul cuprinde cel puțin 20 pagini, cuprins și bibliografie. După caz, el poate conține și anexe (pentru studiile de caz).

Principiile care stau la baza întocmirii referatului sunt următoarele:

1. trebuie să permită verificarea, de către comisia de examinare, a celor patru elemente fundamentale care constituie criteriile de notare ale acesteia:

- pregătirea teoretică a candidatului;
- pregătirea metodologică a candidatului;
- capacitatea de a efectua o aplicație practică în domeniul abordat;
- capacitatea de a interpreta rezultate și de a formula propuneri de perfecționare în domeniului abordat.

2. trebuie să urmeze tema aleasă de candidat și să demonstreze actualitatea materialului prezentat.

3. trebuie să structureze materialul ales, astfel încât fiecare capitol să răspundă unei întrebări dintre cele formulate mai sus.

4. paragrafele și capitolele din referat trebuie să aibă logică și să pună în evidență obiectivul ales.

5. trebuie să cuprindă o **parte introductivă**, în care să fie exprimat obiectivul general al referatului, **cadru teoretic și metodologic** în care va fi abordat subiectul referatului precum și **cadru empiric** în care va fi realizată aplicația practică. Trebuie să cuprindă, de asemenea, tot în partea introductivă, (deși acest lucru nu este absolut obligatoriu) un sumar (rezumat) al principalelor rezultate obținute în cadrul referatului.

6. dacă nu există un capitol special care să sintetizeze concluziile și propunerile rezultate din referat, atunci aceste elemente trebuie prezentate, în mod obligatoriu, în partea finală a acestuia. Elementele de finalizare este bine să fie sintetizate în mod omogen pe clase de rezultate: a) teoretice; b) metodologice; c) empirice.

Urmare a celor de mai sus, o structură generală a unui plan al referatului ar trebui să conțină cel puțin următoarele capitole:

◆ Introducere. Prezentarea obiectivului referatului, a cadrului teoretico-metodologic și empiric, precum și un scurt rezumat al referatului;

◆ Capitolul 1. Prezentarea teoriei în privința temei abordate;

◆ Capitolul 2. Prezentarea metodologiei în privința temei abordate (modalități, formule, relații și modele de calcul și analiză; aspecte instituționale și legislative în domeniu; experiențe existente în domeniu, etc.);

◆ Capitolul 3. Prezentarea unei aplicații practice (de preferat empirice pe date reale actuale) în care să se aplice aspectele teoretice și metodologice prezentate în primele două capitole;

◆ Capitolul 4. Extragerea de concluzii din primele trei capitole și formularea de propuneri pe baza acestor concluzii;

◆ Încheiere. Prezentarea altor elemente utile în lumina lucrării prezentate: noi direcții de continuare a cercetării efectuate; polemici științifice cu puncte de vedere consacrate, etc.;

◆ Bibliografie. Listarea, de obicei în ordinea alfabetică a autorilor, a principalelor surse de documentare privind elaborarea referatului (atât pentru partea teoretico-metodologică precum și pentru partea empirică);

◆ Anexe. Cuprinde orice materiale relevante pentru referat dar a căror includere în corpul lucrării îngreunează parcurgerea lucrării sau creează sincope de percepere a acesteia. Aici intră:

- Tabele statistice de mari dimensiuni;
- Bilanțuri contabile, conturi de profit și pierdere și alte documente de evidență contabilo-statistică;
- Demonstrații matematice mai complicate;
- Sinoptice de mari dimensiuni sau înscrisuri;
- Programe rulate pe calculator, cu calculele efectuate în beneficiul lucrării.

Modalitatea în care poate fi prezentat efectiv aparatul științific este diversă:

a) pot fi utilizate note de subsol;

b) pot fi inserate, în text, numărul de ordine al sursei bibliografice;

c) există și posibilitatea ca aparatul științific din cea de-a doua variantă prezentată să fie defalcat pe fiecare capitol (sau chiar paragraf) pentru a accentua omogenitatea acestor părți componente ale referatului.

În cazul în care se folosește primul sistem de aparat științific, poate apărea o anumită suprapunere între notele de subsol care aparțin autorului și cele care se referă la bibliografie. Pentru a nu crea confuzii, trebuie să se folosească sisteme de semnalizare diferite pentru cele două categorii de note de subsol: de exemplu, numere pentru trimiterile bibliografice și asteriscuri pentru notele personale.